

Oponentský posudek

na disertační práci Ing. Milana Škarky, MBA

Téma disertační práce: zhodnocení rozvoje regionu soudržnosti Střední Morava s využitím prostředků kohezní politiky Evropské unie.

Oponent: prof. Ing. Dušan Smolík, DrSc.

Předložená disertační práce se zabývá aktuálním a zajímavým tématem kohezní politiky EU s konkrétním zaměřením na území regionu soudržnosti Střední Morava. Autor dokládá dnes již známou okolnost, že malé a střední podniky jsou hnací silou hospodářského růstu a nízké nezaměstnanosti. To prokazuje v obsáhlé úvodní rešerši řady, především zahraničních autorů, kteří své poznatky z této oblasti publikovali zejména v posledním desetiletí. Dále konstatuje, že pro podmínky ČR je z hlediska rozvoje malých a středních podniků nejvýznamnějším programem operační program Podnikání a inovace, který je financován, podobně jako i další programy ze Strukturálních fondů EU. Tuto část disertační práce považuji za velmi zdařilou, protože si autor takto vytvořil prostor pro rozbor otázek využití kohezní politiky a regionálních disparit obecně a v promítnutí pak do poměrů ČR.

Stanovený cíl práce považuji za jasně a zřetelně formulovaný. Autor se zaměřil na území Olomouckého a Zlínského kraje, při čemž se opřel především o práce Kutscherauera (2010) a Hučky (2009). Jimi uvedené indikátory pak upravil podle vlastní úvahy s promítnutím na úroveň obcí s rozšířenou působností. Tím se nepochybně podařilo získat zajímavé dopřesňující údaje ze v současnosti nejnižší možné úrovně. Tuto část práce lze však pouze považovat za jakousi aplikovanou vstupní analýzu řešeného problému, v níž autor projevil ne příliš velký vlastní přínos.

Co se týče postupu a výsledků řešení zdá se mi, že v práci je až příliš využito autorem upravených podkladů (zdrojů) jiných autorů či organizací, kteří jsou sice náležitě uvedeni, nicméně tato skutečnost značně snižuje originalitu práce. Rovněž považuji za otazné, zda pro hodnocení postojů příjemců finanční podpory podnikání kohezní politiky je dostačující počet 48 zástupců podniků a 20 malých obcí. Pro účely objektivního statistického vyhodnocení se mi tento počet zdá velmi malý. Podobnou námitku mám ke kapitole 3.5., v níž se slovně uvádějí názory podnikového i veřejného sektoru pouze Zlínského kraje. Jde sice o zajímavá konstatování, ale v práci celkem nic neřeší. Olomoucký kraj v tomto smyslu nebyl dotazován?

V předložené práci si cením snahu disertanta posunout prostorovou úroveň výzkumu kohezní politiky o řád níže, tedy na obce s rozšířenou působností. Praktické využití svých poznatků pak shrnul pouze do dvou odrážek na str. 77. Domnívám se, že výsledky, které získal mohl rozvést daleko podobněji.

Předložena disertační práce na mne působila jako velice skromně doložený výsledek svým způsobem zajímavého tématu. Svědčí o tom do jisté míry její stránkový rozsah, který mohl být o nějakých 20-30 stran větší. Tím by nepochybně mohl disertant doložit daleko podrobněji výsledky svých šetření. Takto jí předložena disertace působí spíše jako magisterská diplomová práce, s ne příliš velkou vědeckou hodnotou.

V práci se nacházejí pouze dvě přílohy. Seznam publikací autora jsem obdržel až po přímém dotazu, v práci jsem jej nenašel. Nicméně jej považuji za dostačující. Po formální stránce předložena práce vyhovuje.

I přes mé kritické hodnocení jsem toho názoru, že disertační práci pana Ing. Milana Škarky, MBA lze s určitými výhradami obhajovat. Konečné zhodnocení ponechávám na členech zkušební komise.

V Ostravě 18. listopadu 2012

